

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd bigamus vocetur, qui ante baptismum vxorem, & aliam post
baptismum habuit. xcviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

etiã pro balsamo, siue luminarib⁹ emedis nihil prescribitur
 chrisma accepturi dent. Episcopi itaq; de Ecclesiasticis
 tibus balsamũ emãt, & luminaria singuli in Ecclesiasticis

De chrisomatis panno. Cap. XCIII.

Ex cõcil. **S**I quis voluerit chrisomatis pannum iterũ linire, & la
 apud Bel alium baptizatum mittere, non est absurdum.
 uacũ, cap. Quod catechumeni cum baptizatis manducare
 8. non debeant. Cap. XCV.

Ex cõcil. **C**Atechumeni manducare non debent cum baptizatis,
 Mogũti. tis, neque osculum eis dare, quantò minus gentilibus.
 cap. 5. De scrutinio faciendo. Cap. XCVI.

Ex cõcil. **D**E scrutinio faciendo decreuimus, vt in episcopio
 Romano, vbi conuentus est populi, & cleri, & possibilitate
 cap. 15. mittit, ibi celebretur.

De ministerio baptismatis. Cap. XCVII.

Ex cõcil. **B**aptisterii & catechumenorum ventilata est ratio
 Mogũti. cerdotes plenius intelligant qualiter condignis
 cap. 9. nibus efficiant Christianum.

Quod bigamus vocetur, qui ante baptismum vxorem,
 aliam post baptismum habuit. Cap. XCVIII.

Ex decr. **D**Einde ponitur, nõ dici oportere bigamum, cum
 Innocẽtij catechumenus habuerit, atque amiserit vxorem,
 papa, ca. baptismum fuerit aliam sortitus, eãque primam
 52. quã nouo homini copulata sit: quia illud coniugium
 baptismi sacramentum cum ceteris criminibus sit
 tum, Quod cum de vna vtiq; dicitur, certi, si
 fuerit in veteri positus homine vxores, erit ei quã
 ptimum quarta est, sic interpretantibus prima. Vt
 æquẽ nomen accipiet, quã quarto ducta est loco. Quia
 istud non videat contra Apostoli esse præceptum,
 Vnius vxoris virum oportere fieri sacerdotẽ: Sed
 tur, quòd in baptismo totũ, quicquid in veteri homine
 stum est, sit solutum. Dicite mihi, cum pace vestra
 crimina tantũ dimittuntur in baptismo? An & illa
 secundum domini præcepta, ac Dei instituta complerentur?
 Vxorem ducere crimen est, aut non est crimen? Si

est, ergo, præfata venia dixerim, erit author in culpa, qui ut crimina committerentur, in paradiso cum ipse eos iungeret, benedixit. Si verò non est crimen, quia quod Deus iunxit, nefas sit crimen appellari, & Salomon addidit: etenim à deo præparatur viro vxor, quomodo creditur inter crimina esse dimissum, quod Deo authore legitur cõsummatum? Quid de talium filiis percensetur? Nunquid non erunt admittendi in hæreditatis consortio, qui ex ea suscepti sunt, quæ ante baptismum fuit vxor? Eruntque appellandi, vel naturales, vel spurii, quia non est legitimum matrimonium, nisi illud, ut vobis videtur, quod post baptismum assumitur? Ipse dominus cum interrogarerur à Iudæis, si liceret dimittere vxorem, atque exponeret fieri non debere, addidit: Quod verò Deus coniunxit, homo nõ separet. Ac ne de his loquutus esse credatur, quæ post baptismum sortiuntur, meminerint hoc, & à Iudæis esse interrogatum, & Iudæis esse responsum. Quæ verò & sollicitus quero, si vna eademque sit vxor eius, qui antè catechumenus, postea sit fidelis, filiosque ex ea, quum esset catechumenus, susceperit, ac postea alios cum fidelis, vtrum sint fratres appellandi, an non? Habeant postea defuncto patre cum cæteris herciscundæ hæreditatis consortium, quibus filiorum nomen regeneratio spiritalis creditur abstulisse? Quòd quum ita sentire, atque iudicare absurdum est, quæ malum ratio est hoc defendi, & vacua magis opinione iactari, quàm aliqua autoritate roborari, quum nõ possit inter peccata deputari, quod lex præcepit, & Deus coniunxit? Nunquid si quis catechumenus virtutibus studuerit, humilitatem sequutus fuerit, patientiam tenuerit, eleemosynas fecerit, morti destinatos qualibet ratione eripuerit, adulteria exhorruerit, castitatem tenuerit, quero, si hæc quum factus fuerit, fidelis amittit, quia per baptismum totum, quod vetus homo gesserit, putatur auferri: Aspiciamus gentilem hominem Cornelium orationibus atque eleemosynis reuelatione, Petrumque ipsum vidisse. Nunquid per baptismum hæc illi ablata sunt propter quæ ei baptisma esse concessum videtur? Si ita creditur mihi credite nõ modicum erratur: quia quicquid bene gestum fuerit, & secundum præcepta legalia custoditum non potest facientibus deperire. Nuptiarum ergo copu-

la, quia Dei mandato perficitur, nō potest dici peccatum
& quod peccatum non est, solui inter peccata omnino
di non debet, eritque integrum aestimare, aboleri nō po-
prioris nomen vxoris, quum non dimissum sit pro pe-
to, quod ex Dei sit voluntate completum.

*De episcopis & presbyteris, & diaconibus
rebaptizatis. Cap. XCIX.*

*Ex decr.
Felicis pa-
pa, ca. 1.* **C**ommunis dolor & generalis est gemitus, quod in
Africam rebaptizatos etiam episcopos, presbyteros
diaconosque cognouimus. Quæ res sine dubio ad vni-
quoque peruenit notitiam sanctitatis, qualiter in Afri-
nis regionibus astutia diaboli seuerit in populum Chri-
stianum, atque in id multiplici deceptione proruperit
non modò vulgus incautū, sed ipsos quoque in mortis pro-
funda demerserit sacerdotes, nullus non orbis in gemis
nulla terra nesciuit. Vnde in grādi mœrore positi, disci-
lare non possumus. pereuntium atque à nobis exigēdum
discrimen animarum. Quapropter competens adhibenda
est talibus medela vulneribus, ne immatura curandis
cilitas, mortifera captis peste nihil proffit, sed segnitudo
etata perniciēs reatu nō legitimæ curationis inuoluntari-
riter faucios & medentes. In primis itaque venientibus
vos, & remedium postulantibus sollicitè discutienda est pro-
fessio, & persona decepti, vt medela possit congruenter adhi-
beri: & qui satisfactorius Deo per pœnitentiā rebaptiza-
tum se legitimè doluerit, vtrum ad hoc facinus concu-
rit, an impulsus accesserit, requiratur, sciens quod se de-
piat ipse qui fallit, nihilque per nostram facilitatem in
bunali excelsō iudicio derogari, cui illa sunt rata, & gra-
pia, quæ vera, quæ iusta sunt. Et aliter necessitatis, aliter
tractanda est ratio voluntatis. Deterior est autem casus
illius, qui fortè precio sollicitat⁹ est, vt periret. Nihil enim
intentatum relinquit inimicus. Cui ne de sua liceat quæ-
dere captura, succurrendum est irretitis, & contere-
venantis est laqueus, vt infucatis lamentantibus sapienter
tam iustitiæ moderatione, quàm compunctione pietatis
ad aulam quam reliquerant, sit ingressus. Nec pudeat
san, aut pigeat, in dictis ieiuniorum, gemituumque temporibus
obedire, aut aliis obseruatiæ salubrioris obtentum
re præceptis: quia humilibus datur gratia, nō superbis.